

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/145/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7512212798
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Slobodník
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7512212798.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Slobodníka a sudcov JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Andreja Šalatu, v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Údernícka 5, 851 01 Bratislava, IČO: XX XXX XXX, zapísaná v obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, odd. Sro, vložka č.15294/B, zastúpené JUDr. Tomášom Kušnírom, s.r.o. Údernícka č. 5, 851 01 Bratislava, IČO: XX XXX XXX, zapísaná v obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, odd. Sro, vložka č. 41220/B, proti odporcovi: Y. T., S. XX, B. C. S., za účasti vedľajšieho účastníka Združenia na ochranu občanov spotrebiteľa, HOOS, Važecká 16, 080 05 Prešov, IČO: XX XXX XXX, zastúpení advokátom JUDr. Ambrózom Motykom, Advokátska kancelária, nám. SNP č. 7, Stropkov, v konaní o zaplatenie 917,81 eur s prísl., o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Košice-okolie č.k. 15C/161/2012-58 z 20.2.2014

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalobca nemá právo a žalovanému a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa (ďalej len súd) návrh zamietol. Trovy konania medzi navrhovateľom a odporcom nepriznal. Vyslovil, že navrhovateľ je povinný zaplatiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi z titulu právneho zastúpenia 142,01 eur a to právnenému zástupcovi W. X. B., advokátovi a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Navrhovateľ podaným návrhom žiadal, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie istiny 917,89 eur spolu s úrokom z omeškania 9% ročne zo sumy 491,11 eur od 15.02.2011 do zaplatenia ako aj trov právneho zastúpenia.

V návrhu uviedol, že jeho právny predchodca - postupca VÚB Banka a.s. uzavrela dňa 26.03.2004 s odporcom zmluvu o úverovom účte.

Odporca však neplnil splátky úveru riadne a včas, a preto postupca vypovedal zmluvu o úvere a navrhovateľ vyzval odporcu na úhradu dlžnej sumy. Pohľadávka navrhovateľa ku dňu jej postúpenia predstavovala sumu 917,89 eur, ktorá pozostávala z istiny 491,11 eur, riadneho úroku 238,39 eur, úroku z omeškania 80,35 eur a ostatného príslušenstva a poplatku vo výške 108,04 eur.

Vzhľadom na to, že odporca bol v zmysle obchodných podmienok v omeškaní s platením viac ako troch splátok, došlo k zosplateniu úveru a to ku dňu, keď je v platobnej histórii uvedená položka s názvom „zrieknutie sa budúceho poplatku za vedenie účtu“, čím bola platnosť zmluvy v súlade so zmluvnými ustanoveniami ukončená. Istina uplatnená v návrhu predstavuje rozdiel medzi poskytnutou istinou a započítanou platbou na istinu.

Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, keď citoval § 52, § 53, § 54 O.z., ďalej že právny vzťah medzi účastníkmi konania je potrebné posúdiť podľa zákona č. 258/2001 Zb. o spotrebiteľskom

úvere a tiež podľa zák. č. 634/1991 Zb. o ochrane spotrebiteľa a ustanovení Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách.

Súd zistil, že právny predchodca navrhovateľa poskytol odporcovi na základe zmluvy k úverovému účtu zo dňa 26.03.2004 finančné prostriedky, ktoré odporca nesplácal v zmysle dohodnutých zmluvných podmienok. Z uvedeného dôvodu právny predchodca navrhovateľa zmluvu vypovedal, avizoval odporcu na úhradu dlžnej sumy, čím sa stal splatným celý dlh dňa 14.11.2007. Uvedené okolnosti vyplývajú z výpisu z účtovných kníh peňažného ústavu VÚB.

Dňa 20.08.2011 navrhovateľ uzavrel s odporcom dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznanie záväzku (č.l. 7). K tejto skutočnosti súd uvádza, že táto dohoda o uzavretí splátkového kalendára o uznaní záväzku je kombináciou jednostranných a dvojstranných právnych úkonov, ktorá upravuje právne vzťahy, ktoré vyplývajú zo spotrebiteľskej zmluvy. Je to formulár, ktorý pripravil veriteľ pre dlžníka, prípadne osobu, ktorá pristupuje k záväzku a dlžník nemá žiadnym spôsobom možnosť ovplyvniť jeho obsah. Tento formulár obsahuje jednostranné právne úkony - uznanie záväzku, prípadne pristúpenia k záväzku a dvojstranné právne úkony pri dohode o splátkach, záväzku a dohode o uzatvorení rozhodcovskej doložky. Vzhľadom k predformulovanému obsahu dohody možno mať vážne pochybnosti o tom, že skutočný prejav vôle dlžníka zodpovedá jej obsahu. V dohode sa dokonca neuvádza ani výška splátky, ako podstatná náležitosť dohody o splátkach. Prehlásenie dlžníka o vedomosti premlčania dlhu je skryté pod dohodu o splátkach v bode 3, pričom by malo byť súčasťou uznania záväzku v bode 2 Dohody. Rozhodcovská doložka v bode 4 Dohody je ako neprijateľná zmluvná podmienka v právnych vzťahoch vyplývajúcich zo spotrebiteľskej zmluvy postihnutá absolútnou neplatnosťou a jej právne účinky v spotrebiteľských zmluvách už boli početne judikované Súdnym dvorom EÚ, Ústavným súdom SR i Najvyšším súdom ako aj súdmi nižších stupňov. Súd poukázal na tú skutočnosť, že v samotnej dohode o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku je navrhovateľom vopred vypracovaný štandardný formulár, v ktorom je ním zakomponovaná aj formulácia o uznaní premlčaného dlhu. V konaní nebolo navrhovateľom preukázané, že ide o individuálne v tomto konkrétnom prípade s odporcom dojednané ustanovenie. Toto ustanovenie o uznaní záväzku vzhľadom na nepreukázanie vedomostí odporcu o tom, že dlh je premlčaný, je v jeho neprospech a je neprijateľnou podmienkou. Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku v časti uznania premlčaného dlhu ako nekalá obchodná praktika, neprijateľná podmienka je neplatná, preto námietka premlčania je dôvodná.

V podanom odvolaní navrhol navrhovateľ zmeniť rozsudok tak, že vyhovie návrhu v celom rozsahu alebo zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie, žiadal aj priznať trovy konania vrátane odvolacieho konania.

V odvolaní namietal, že rozhodnutím súdu dochádza len k podpore nekorektného postupu zo strany združení ako vedľajších účastníkov, ktorých prvotný cieľ spočívajúci v ochrane spotrebiteľa ustúpil snahe o profitovanie z trov právneho zastúpenia, keďže je prinajmenšom pozoruhodné, že združenie na ochranu spotrebiteľa nevstupuje do všetkých konaní, v ktorých je jedným z účastníkov konania spotrebiteľ, ale len do tých konaní, kde má záruky úspechu vo veci prostredníctvom jednoduchých opakovaných podaní, čo vedie k nehospodárnemu a neúčelnému priznaniu trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi.

Vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa - musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Podľa údajov registrácie Ministerstvom vnútra SR samotné združenie má v radoch členov, ktorí evidentne majú právnické vzdelanie. Združenia na ochranu spotrebiteľa podľa § 25 zák. č. 250/2007 Z.z. majú pritom možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Tieto právne závery ustálil aj Krajský súd v Bratislave vo svojom rozhodnutí sp.zn. 5Co/26/2012, ako aj v rozhodnutí sp.zn. 3Cob/259/2011, ktorý v obdobných prípadoch nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia.

Podľa § 558 O.z., ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní. Tým, že odporca podpísal Dohodu, prejavil svoju vôľu záväzok splniť, čo je zároveň v jeho záujme, pretože po jeho splatení nebude figurovať v databázach neplatičov, čím sa môže v budúcnosti zlepšiť jeho postavenie pri žiadosti o úver. Predmetná Dohoda neobsahuje žiadne zložité ani zavádzajúce právne formulácie. Obsah Dohody nie je tak rozsiahly, aby sa s ním odporca nemal možnosť oboznámiť a okrem toho odporca Dohodu podpisoval vo svojom bydlisku, teda mal možnosť si Dohodu v pokoji prečítať a v prípade, ak mal záujem uzatvoriť Dohodu s takýmto obsahom, vysloviť s ňou svoj súhlas svojím podpisom, resp. odmietnuť ju a nepodpísať, ak s jej obsahom nesúhlasil. Ide o prejav slobodnej vôle odporcu, ktorý si je vedomý svojho záväzku, uzavrieť s navrhovateľom predmetnú Dohodu a svoj záväzok postupne splatiť v dohodnutých splátkach. Zároveň poukázal na skutočnosť, že aj ochrana spotrebiteľa má svoje medze a v žiadnom prípade ju nemožno

chápať ako ochranu ľahkomyseľnosti a nezodpovednosti spotrebiteľa (viď. Rozsudok Nejvyššího soudu České republiky, sp.zn. 23Cdo 1201/2009 a tiež komentár Občanský zákoník, 1 Komentář. I. vydanie, Praha: C.H.Beck, 2008).

Konanie odporcu nemožno považovať za morálne a čestné a nesúhlasí preto, aby zo strany súdu bola poskytnutá takémuto účastníkovi ochrana, v odvolaní citoval viaceré rozhodnutia Krajského súdu v Prešove, KS v Trnave a napokon aj KS v Banskej Bystrici sp.zn. 15Co/28/13, ktorý obdobný záväzkový vzťah posúdil podľa ustanovení Obchodného zákonníka.

Vo vyjadrení k odvolaniu vedľajší účastník (ďalej len VÚ), navrhol potvrdiť rozsudok ako vecne správny. VÚ poukazuje na skutočnosť, že už všetky odvolacie súdy na Slovensku, dešifrovali nekalú obchodnú praktiku žalobcu pri podpise formulárovej Dohody a posúdili ju ako neplatný právny úkon. Krajský súd v Bratislave sa vo svojom rozhodnutí navyše zaoberal aj zmätočnosťou používania pojmov uznania dlhu a uznania záväzku (§ 110 OZ a § 558 OZ) zo strany žalobcu.

Uznesenie KS Trnava zo 17.4.2013 č.k. 23Co/305/2012-118: „K námietkam žalobkyne ohľadom spôsobilosti VÚ vystupovať v konaní samostatne bez právneho zastúpenia advokátom odvolací súd uvádza, že aplikujúc § 47 ods.2 Ústavy SR, aj v skutkovo jednoduchej a po právnej stránke menej zložitej veci je akceptovateľné, aby bol účastník zastúpený advokátom. Takéto trovy konania sú účelne vynaložené aj s poukazom na to, že v Združení na ochranu občana spotrebiteľa HOOS sú angažovaní laici z oblasti práva, a preto aj vzhľadom na uvedenú okolnosť a špecifické postavenie združenia ako VÚ v súdnom spore, malo právo na zastúpenie advokátom. Navyše žalobkyňa bola v konaní rovnako zastúpená právnym zástupcom, a potom pri použití jej vlastnej argumentácie, podľa ktorej nevidí význam v právnom zastúpení VÚ, by aj ona sama úmyselne navyšovala trovy súdneho konania v prípade neúspechu žalovanej“.

Navrhol priznať aj trovy odvolacieho konania a zdôraznil, že ochrana spotrebiteľa súvisí s kvalitou života a jej podoby, ktoré môžu byť rozmanité, nemusí ísť výlučne o agendu neprijateľných podmienok (Smernica Rady 93/13/EHS), či nekalých obchodných praktík (Smernica EP 2005/29), ale aj o rozmanité vzťahy dopadajúce na bežných ľudí, samozrejme to platí aj pre zbytočne odkladanie uplatňovania práva s výrazným časovým odstupom, ktoré je spojené aj s rizikom premlčania (v takých veciach s odstupom času má spotrebiteľ zhoršené podmienky obrany, sťažuje sa dôkazná situácia, a preto aj obrana námietky o premlčanie je dôležitá, pozri uznesenie KS v Prešove 20Co/185/2012 z 31.10.2012).

Odvolací súd po vrátení veci súdu prvého stupňa uznesením zo 3.decembra 2014 sp.zn. 5Co/856/2014 bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods.2 O.s.p.) dňa 28.1.2016 v pojednávacej miestnosti č.dv. 215 Krajského súdu v Košiciach, verejne vyhlásil rozsudok a zistil, že rozsudok je vecne správny a treba ho potvrdiť podľa § 219 ods.1, 2 O.s.p. z jeho výstižných a argumentačne presvedčivých dôvodov.

Odvolací súd postupom podľa § 214 ods.2 O.s.p. (v ostatných prípadoch, t.j. neuvedených v § 214 ods.1 O.s.p. možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods.1, 3 O.s.p. Súd úplne zistil skutkový stav veci, správne ju právne posúdil, odôvodnenie má podklad v zistení skutkového stavu a vzhľadom na presvedčivé dôvody, s ktorými odvolací súd súhlasí v celom rozsahu a na tom nič nemenia ani skutočnosti uvedené v odvolaní.

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku pri námietkach v odvolaní je treba uviesť, že s poukazom na § 524 ods.2 Obč.zák. s postúpenou pohľadávkou prechádza na postupníka a jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené, príslušenstvom pohľadávky v zmysle § 121 ods.3 Obč.zák. sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania, náklady spojené s jej uplatnením. Pôvodný žalobca postúpil postupníkovi zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 14.2.2011 aj pohľadávku voči odporcovi, ktorá pozostávala zo sumy 917,89 €, čo nebolo v konaní ani sporné. Vznesená námietka premlčania VÚ je dôvodná, keďže právo sa premlčuje v premlčacej dobe trojročnej a v dohode sa dokonca neuvádzajú ani výška splátky ako podstatná náležitosť dohody o splátkach, prehlásenie dlžníka o vedomosti premlčania dlhu je skryté pod dohody o splátkach v bode 3, pričom by malo byť súčasťou uznania záväzku v bode 2 Dohody; rozhodcovská doložka v bode 4 Dohody je ako neprijateľná zmluvná dohoda v právnych vzťahoch vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy postihnutá absolútnou neplatnosťou a jej právny účinok v spotrebiteľskej zmluve je nulový, čo už bolo viackrát judikované ESD, Ústavným súdom SR ako aj Najvyšším súdom SR v Bratislave. Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznanie záväzku zo dňa 20.8.2011 je kombináciou jednostranných a dvojstranných právnych úkonov, táto dohoda nie je pre priemerného spotrebiteľa zrozumiteľná a určitá, keďže inštitúty

uznania záväzku, premlčania, prípadne rozhodcovskej doložky a ich právny význam a dôsledky sú pre väčšinu spotrebiteľov neznámymi kategóriami, súd prvého stupňa správne rozhodol, keď návrh zamietol.

Trovy patria VÚ pred prvostupňovým konaním, preto odvolací súd potvrdil rozsudok aj v tomto výroku podľa § 219 ods.1, 2 O.s.p. a výrok o trovách konania v odvolacom konaní sa odôvodňuje § 224 ods.1 a § 142 ods.1 O.s.p., lebo aj bez vyjadrenia podaného VÚ v odvolacom konaní by musel odvolací súd rozhodnúť a tak za toto vyjadrenie k odvolaniu, ktoré odvolací súd považuje za neúčelne vynaložené trovy, tieto VÚ nepatria v odvolacom konaní.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.